

Kristi Himmelfart – Konfirmation.

Sl. 23

Matt. 28,16-20

Luk. 24,46-53

Prædiken:

Bortgang og nærvær

Jeg ved ikke, hvad I forestiller jer, der skete med Jesus på Kristi himmelfarts dag. Nogen forestiller sig sikkert at Jesus som en raket blev skudt langt uden for al jordklodens rækkevidde. Det bliver man nødt til at tro, hvis man antager at himmelen er et sted langt uden for vores solsystem. Men åndeligt set er himmelen "Guds sted". Det vil sige, at der hvor Gud er, der er himmelen. Hvor Gud er nær, der er himmelen nær. Den afgørende forskel på himmelen nu og i det evige liv, det er at nu kan himmelen være usynlig nær, men i det evige liv, da skal himmelen og Guds rige være en synlig og fysisk udfoldet virkelighed.

Når talen blandt kristne falder på Jesu himmelfart, så har der været alt for meget fokus på, at Jesus forlod denne jord synligt. Det er sandt at Jesus forlader sine disciple, men kun i den synlige dimension. Kristi himmelfartsdag hører til en af kirkens paradokser. Der er modstridende virkeligheder. Jesus forlader jorden, mens han samtidig forsikrer om, at han vil være nærværende. Jesus forlader sin jordiske eksistens, hvor han er begrænset af sit jordiske legeme, men han træder ind i Guds himmelske eksistens, hvor han kan være til stede alle steder.

Det er jo en velkendt sag, at vi som mennesker, kan vælge at fokusere på det negative, når der kommer store omvæltende og positive forandringer. Det berøver måske i det store regnskab os noget, der er meget mindre, for at give plads for noget større. Vi fokuserer på det mindre, mens vi er blinde for det store. Det er det man gør, når man ved Kristi himmelfart fokuserer ensidigt på Jesu bortgang. Menneskers adgang til Jesus i hans jordiske eksistens var stærkt begrænset. Det var sikkert rart for de som kunne være ham nær. Men Kristi himmelfart gør, at nu er adgangen til Jesus uden begrænsninger. Kristi himmelfart er et åndeligt BigBang. En sandt ekspanderende eksplosion af Guds nærvær. Jesus har ikke forladt jorden, han lover os, at være med os alle – alle dage!

Ophøjelse

Jesu himmelfart er knyttet til den forkyndelse, at Jesu har sat sig ved Faderens højre hånd. Han er ophøjet. Det er en universel ophøjelse der indtræffer! Jesus genindtræder i Guds himmelske kongedømme. Jesu bliver ophøjet. Det der banker på, det er om denne universelle ophøjelse også er blevet en virkelig vi byder

velkommen lokalt i vores hjerter. Det som har med det virkelig liv at gøre, og som kalder på vores overvejelser, det er: Bliver Kristus løftet højt i vores liv? Der står at disciplene tilbad ham. Inden hans ophøjelse, bliver han ophøjet af disciplene. Denne ophøjelse af Jesus blev en afgørende del af disciplenes livsstil. De holdt ham højt i ære. Deres lovprisning og tilbedelse ophørte ikke.

Det er en meget vigtig del af vores eksistens som kristne, at vi tilbeder Gud med sang og bøn. Vi kan så let i vores åndeligt glemsomme og åndeligt uerfarbare fornuft sige, at det ikke er vigtigt. "Hvorfor er det nu så vigtigt at tilbede Gud"? Den kristne livserfaring ved, at herfra lovprisningen kommer himlen nær, når Kristus løftes højt i vores hjerter. Det er en af de landgangsbroer Gud benytter sig af, når Han kommer med sin himmelske invasion.

Kristus bringer os ind til vores himmelske fader

Er Kristus en død historisk skikkelse med en pæn moral? Eller lever han? Sidder han ved Guds højre hånd? Har vi valgt ham til som øverste øvrighed i vores liv?

Når en romersk kejser døde, så kunne det hævdes at han var blevet guddommelig, men hans legeme lå stadig i Rom. Vi mener om Kristus, at da Han døde, da blev Han lagt i graven. Da var Han død. Det var Han frem til den tredje dag. Men den tredje dag kom, og da opstod Han. Hans legeme lå ikke tilbage i graven, der var kun ligklæder og engle i graven. Hans legeme lå heller ikke tilbage ved himmelfarten. Han for til himmels som Gud og menneske. Ved at Jesus som en del af menneskeheden er genindtrådt i himmelen, så er vi blevet repræsenteret i det himmelske. Jesus har gået en vej for os ind i det himmelske. Han er gået ind af en dør, som var lukket for os. Han har fæstnet en ubrydelig livline i os, som rækker ind i Guds evige rige.

Al magt i himmel og på jord tilhører ham, som er faret til himmels! Lad os denne Kristi himmelfartsdag give plads for at den magt må udfolde sig i vores hjerter.

Amen.